

socialdemokratiske Presse, men kun vedstod, hvad der var tillagt ham i „Social-Demokraten“. Det er meget muligt, at det forholder sig saaledes, men jeg maa have Lov til atter at gentage, at vi allesammen vilde have været det ærede Medlem Tak skyldige, hvis han lidt tidligere havde revet os ud af den Vildfarelse, at han stod inde for disse Udtalelser i den socialdemokratiske Presse.

Formanden: Er det ærede Medlem snart ved Afslutningen af sit Foredrag.

Rode: Jeg antager, at jeg har et Kvarter tilbage.

Formanden: Jeg skal da afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1, og Dagsordenen er da:

Fortsættelse af anden Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1911 til 31. Marts 1912.

Mødet hævet Kl. 4⁵.

54de Møde.

Torsdag den 19. Januar, Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmanden for Aalborg Amts 4de Valgkreds (Thomsen) er modtaget et Andragende fra Herning Museum om Tilskud til Museets videre Udvikling.

Andragendet vil blive tilstillet Finansudvalget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1911 til 31. Marts 1912.

Forhandlingen genoptoges.

†

Rode: Jeg berørte i Gaar de Udtalelser, der vare fremkomne dels fra den ærede Ordfører (Carl Hansen), dels fra den højtærede Forsvarsminister om Forstaaelsen af den Skrivelse, der var afsendt fra Finansudvalget. Nu har jeg lige haft Tid til at gennemløbe Fortrykket, og Ordførerens Udtalelser bekræfte jo ganske den Opfattelse af Skrivelsen, som mine ærede Partifæller i Finansudvalget have hævdet. Den ærede Ordfører siger — idet han refererer, at det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) synes at gaa ud fra, at der er lagt noget andet ind i Skrivelsen, end der ligger —: „Han“ — altsaa det ærede Medlem fra Ringsted — „har ment, og han hævdede endnu i Dag, at denne Skrivelse var affattet saaledes, at Ministeren kunde faa den fejlagtige Opfattelse af den, at den gik ud paa at billige Afholdelsen af de til Omlægningen af Garnisonerne nødvendige Udgifter i deres Helhed, noget, den slet ikke gør“. Den ærede Ordfører understreger altsaa meget kraftigt, at denne Skrivelse ikke indeholder nogen Tilslutning. Men naar man har læst eller lagt i Skrivelsen noget af en saadan Tilslutning, saa er det jo ikke paa udefra kommende Betragtninger, at dette er bygget, men det er i høj Grad paa Modtagerens Stemning. Den højtærede Forsvarsminister syntes jo endnu i Gaar at befinde sig i noget af den samme Vildfarelse med Hensyn til denne Skrivelse, som han aabenbart be fandt sig i, da han offentliggjorde sin Redegørelse; thi i Redegørelsen fremstilles denne Skrivelse fra Finansudvalget som en Bemyndigelse, som et Grundlag, paa hvilket Forsvarsministeren kunde skride til den endelige Afslutning af disse Overenskomster, uden at der i Redegørelsen fandtes blot den fjerneste Antydning af, at Ministeren vilde gaa til Rigsdagen i Aar. Hvis man gennemlæser den højtærede Forsvarsministers Bemærkninger i Gaar, vil man se, at han for en Del endnu synes at være i den samme Vildfarelse — jeg henviser til hans Udtalelse Sp. 2816. Men overfor det Forsøg, som den krigsministerielle Redegørelse gjorde paa at tage oppositionelle Partier til Indtægt for, hvad der foregik — et Forsøg, som lykkedes ganske overordentlig godt, for saa vidt som Reformpartiets Presse accepterede den Antydning, der fandtes i Forsvarsministerens Skrivelse, og øjeblikkelig udlagde Sagen, som om de Radikale og Socialdemokratiet havde givet deres Tilslutning —, overfor et saadant Forsøg var det nødvendigt at gøre en kraftig Indsigelse. Hvis det fra Ud-